

Sygn. akt I ACz 1153/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w I Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Piotr Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2016 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) s.r.o. w P.

przeciwko P. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt I Nc 272/15,

p o s t a n a w i a

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych w zakresie przenoszącej 2000,-zł opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty oraz o ustanowienie dlań pełnomocnika z urzędu z tym uzasadnieniem, że przy wynoszących netto 3473,-zł jego dochodach jest on w stanie uiścić wynoszącą 2000,-zł część opłaty i że udział po jego stronie w sprawie fachowego pełnomocnika nie jest potrzebny.

W zażaleniu na opisane wyżej postanowienie wnioskodawca podniósł, że nie przewidywał, że ktoś będzie przeciwko niemu kierował jakieś roszczenia, nie mógł zatem do procesu przygotować się finansowo, oraz podtrzymał tezę, że nie jest w stanie samodzielnie podjąć w procesie obrony; powołał się przy tym na swój podeszły wiek i na zły stan zdrowia. W oparciu o te argumenty wniósł o zmianę postanowienia przez przyznanie mu pełnomocnika z urzędu i – w domyśle – przez udzielenie mu zwolnienia od kosztów w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezasadnie kwestionuje skarżący ocenę Sądu Okręgowego, że jest on w stanie bez uszczerbku koniecznego utrzymania uiścić wynoszącą 2000,-zł część opłaty od pozwu i ponieść ewentualne dalsze koszty, potrzeba poniesienia których ujawni się w toku postępowania. Przewidziana w art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych instytucja zwolnienia od kosztów sądowych ma na celu wsparcie osób, które kosztów nie są w stanie uiścić, a w szczególności nie mogą ograniczyć swoich wydatków w celu zgromadzenia środków na poniesienie kosztów choćby w części. Pozwany do osób takich z pewnością nie należy, jego dochody sięgają bowiem 3500,-zł miesięcznie, a od chwili

dowiedzenia się przezeń o konieczności podjęcia połączonej z wydatkami obrony w procesie upłynęło wystarczająco dużo czasu na zgromadzenie przezeń niezbędnych środków, co zresztą potwierdzenie znalazło w dokonaniu w czerwcu 2016 r. przelewu tej sumy na konto sądowe. W takiej sytuacji nie ulega wątpliwości, że nie tylko był on w stanie uiścić 2000,-zł, ale i że jest on w stanie ponieść w toku procesu ewentualne dalsze wydatki.

Równie bezzasadnie zarzuca wnioskodawca obrazę art. 117§5 k.p.c., trafnie bowiem uznał Sąd Okręgowy, że nie zachodzi w sprawie potrzeba działania po stronie pozwanego fachowego pełnomocnika, gdyż sprawa niniejsza jawi się jako mało pod względem prawnym skomplikowana, a jedyny istotny zarzut (dotyczący nieistnienia dochodzonej przez stronę powodową wierzytelności) w zarzutach od nakazu zapłaty został podniesiony. W tym kontekście ani podeszły wiek pozwanego, ani jego nie najlepszy stan zdrowia nie muszą same przez się przemawiać za koniecznością udziału w procesie fachowego pełnomocnika, zwłaszcza że nie ma przeszkód do udzielenia pełnomocnictwa procesowego innym niż adwokat lub radca prawny osobom (na przykład synowi lub wnukom). Dopiero gdyby okazało się, że w sprawie pojawiają się nader istotne komplikacje faktyczne lub prawne, możliwa stanie się odmienna ocena potrzeby sięgnięcia po profesjonalną pomoc prawną; do tego czasu nie sposób dopatrzeć się racjonalnego uzasadnienia dla finansowania pozwanemu takiej pomocy ze środków publicznych, czyli na koszt ogółu podatników.

Z powyższych przyczyn na podstawie art. 397§2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.